

רשומות

קובץ התקנות

23 בינואר 1964

1536

ט' בשבט תשכ"ד

עמוד	
644	תקנות נכי המלחמה בנאצים (כללים להוכחת היסר פרנסה) (תיקון), תשכ"ד-1964
644	תקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי) (תיקון), תשכ"ד-1964
645	תקנות בתי הדואר (שירות טלפון) (תיקון מס' 2), תשכ"ד-1964
645	תקנות בתי הדואר (תעריפי שירות טלפון לחוץ-לארץ) (תיקון מס' 3), תשכ"ד-1964
646	צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון), תשכ"ד-1964
646	הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (הוראת שעה), תשכ"ד-1964
647	כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (הסדר הייצוא), תשכ"ד-1964
מדור לשלטון מקומי	
647	צו המועצות המקומיות (ב) (טורעאן, תיקון), תשכ"ד-1964
648	חוק עזר לנהימוגוסון (בירב), תשכ"ד-1964
649	חוק עזר לעתלית (אספקת מים), תשכ"ד-1964
	תיקון טעויות דפוס

חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954

תקנות בדבר כללים להוכחת חוסר פרנסה

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 24(ב) ו-27 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות נכי המלחמה בנאצים (כללים להוכחת חוסר פרנסה), תשי"ח—1957,² בתקנת משנה (א), בפסקה (2), במקום „שני חברים” יבוא „שלושה חברים”.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נכי המלחמה בנאצים (כללים להוכחת חוסר פרנסה) (תיקון), תשכ"ד—1964”.

פנחס ספיר
שר האוצר

כ"ז בטבת תשכ"ד (12 בינואר 1964)
(תמ 78117)

¹ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76; ס"ח 345, תשכ"א, עמ' 162.
² ק"ת 758, תשי"ח, עמ' 481.

חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954

תקנות בדבר טיפול רפואי בנכים

בתוקף סמכויותי לפי הסעיפים 24 ו-27 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי), תשט"ו—1955,² (להלן — התקנות העיקריות), במקום ההגדרה „תגמול מלא” של נכה” יבוא: „תגמול מלא” של נכה — סכום השווה —
- (1) אם אין לו יותר משלושה בני משפחה הכלולים בחישוב שכרו הקובע — ל־137% משכרו הקובע;
- (2) אם יש לו יותר משלושה בני משפחה כאמור בפסקה (א) — ל־145% משכרו הקובע.”
2. בתקנה 20 לתקנות העיקריות, במקום „10 לירות” יבוא „25 לירות”.
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי) (תיקון), תשכ"ד—1964”.

פנחס ספיר
שר האוצר

א' בשבט תשכ"ד (15 בינואר 1964)
(תמ 78113)

¹ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76; ס"ח 345, תשכ"א, עמ' 162.
² ק"ת 509, תשט"ו, עמ' 785; ק"ת 1208, תשכ"ב, עמ' 102.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר שירות טלפון

בתוקף הסמכות לפי סעיף 58 לפקודת בתי הדואר¹, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 1 לפקודת סדרי השלטון והמשפט (חוראות נוספות), תש"ח-1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות בתי הדואר (שירות טלפון), תשי"ד-1954³, בתקנה 13 (ב) המלים „של שנת הכספים” — יימחקו.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (שירות טלפון) (תיקון מס' 2), תשכ"ד-1964”.

תיקון תקנה 13 (ב)

השם

א ל י ה ו ש ו ן
ש ר ה ד ו א ר

כ"ח בטבת תשכ"ד (13 בינואר 1964)
(חמ 70003)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155.
² ע"ר הש"ח, תוס' א' מס' 8, עמ' 21.
³ ק"ת 474, תשי"ד, עמ' 1300; ק"ת 1280, תשכ"ב, עמ' 1051; ק"ת 1525, תשכ"ד, עמ' 474.

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריפים של שירותי הטלפון לחוץ-לארץ

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות בתי הדואר (תעריפי שירות טלפון לחוץ-לארץ), תשכ"ג-1963², תיקון התוספת בסופה יבוא:

תיקון התוספת

שירות	שיעור התשלום כלירות		
	שיחת טלפון 5-	בעד שיחת ער שלוש דקות	בעד כל דקה נוספת או חלק ממנה
„אי מאוריציזוס	31.50	10.50	1.68
איי ליווארד	45.00	15.00	2.25
איי ווינדווארד	45.00	15.00	2.25

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בתי הדואר (תעריפי שירות טלפון לחוץ-לארץ) (תיקון מס' 3), תשכ"ד-1964”.

א ל י ה ו ש ו ן
ש ר ה ד ו א ר

ה' בשבט תשכ"ד (19 בינואר 1964)
(חמ 70000)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155; ס"ח 387, תשכ"ג, עמ' 44.
² ק"ת 1490, תשכ"ג, עמ' 2111; ק"ת 1518, תשכ"ד, עמ' 331.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר פטור בעלי דרכונים מסויימים מהוראות החוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 (ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952,¹ ואחרי התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1.	בסעיף 1 לצו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים), תשכ"ב—1962, ² במקום „קולומביה והרפובליקה המלגשית“ יבוא „קולומביה, הרפובליקה המלגשית וניג'ר“.	תיקון סעיף 1
2.	תחילתו של צו זה היא ביום ה' בחשון תשכ"ד (23 באוקטובר 1963).	תחילה
3.	לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (פטור בעלי דרכונים מסויימים) (תיקון) תשכ"ד—1964“.	השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

י"ז בטבת תשכ"ד (2 בינואר 1964)
(חמ 78824)

¹ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.
² ק"ת 1218, תשכ"ב, עמ' 253; ק"ת 1246, תשכ"ב, עמ' 1040; ק"ת 1486, תשכ"ב, עמ' 1835; ק"ת 1476, תשכ"ג, עמ' 1844.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954,¹ ולאחר התייעצות עם הועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1.	על אף האמור בהוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ח—1957 ² (להלן — ההוראות העיקריות), יחזיק מוסד בנקאי בכל אחד מהימים בתקופה שבין י"ז בשבט תשכ"ד (31 בינואר 1964) ובין י"ח באייר תשכ"ד (30 באפריל 1964) — נוסף על הנכסים הנזילים שהוא חייב בהחזקתם לפי ההוראות העיקריות — נכסים נזילים בשיעור של 20% מתוך הסכום הכולל שבו גדלו באותו יום הפקדונות הנקובים בסעיף 1א פסקאות (2), (3) ו-(8) להוראות העיקריות לעומת אותם פקדונות ליום ט"ו בטבת תשכ"ד (31 בדצמבר 1963).	הוראת שעה
2.	בתקופה שבין י"ז בשבט תשכ"ד (31 בינואר 1964) ובין י"ח באייר תשכ"ד (30 באפריל 1964), יראו את הנכסים הנזילים מתוך הפקדונות הנקובים בסעיף 3(ג) להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 3), תשכ"ג—1963, ³ ככוללים גם את הנכסים הנזילים בשיעור הנוסף, כאמור בסעיף 1 להוראות אלה.	הוראת מיוחדת
3.	להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (הוראת שעה) תשכ"ד—1964“.	השם

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

י' בשבט תשכ"ד (20 בינואר 1964)
(חמ 72215)

¹ ס"ח 104, תשי"ד, עמ' 182.
² ק"ת 753, תשי"ח, עמ' 482; ק"ת 849, תשי"ט, עמ' 424; ק"ת 1004, תש"ד, עמ' 987; ק"ת 1075, תשכ"א, עמ' 440; ק"ת 1122, תשכ"א, עמ' 1309; ק"ת 1183, תשכ"א, עמ' 1875; ק"ת 1200, תשכ"ב, עמ' 16; ק"ת 1855, תשכ"ב, עמ' 2528; ק"ת 1402, תשכ"ג, עמ' 776; ק"ת 1492, תשכ"ג, עמ' 1270; ק"ת 1459, תשכ"ג, עמ' 1648; ק"ת 1511, תשכ"ד, עמ' 249.
³ ק"ת 1459, תשכ"ג, עמ' 1648.

חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959

כללים להסדר היצוא

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 36 ו-37 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט—1959, קובעת המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (להלן — המועצה) כללים אלה:

הגדרות
ייצוא ירקות
השם

1. בכללים אלה — „ירקות” — הירקות המפורטים בתוספת לחוק.
2. ייצואם של ירקות יהיה בידי המועצה בלבד.
3. לכללים אלה ייקרא „כללי המועצה לייצור ולשיווק של ירקות (הסדר הייצוא)”, תשכ"ד—1964.

נחאשר, ג' בשבט תשכ"ד (17 בינואר 1964)
 ר' איילנד (חמ-7399008)
 יושב ראש המועצה לייצור ולשיווק של ירקות

משה דיין 1 ס"ח 292, השי"ט, עמ' 222.
 שר החקלאות
 פנחס ספיר
 שר המסחר והתעשייה

מדור שלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית טורעאן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

החלפת פרט (כח)

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953, במקום פרט (כח) יבוא:
 - „(כח) המועצה המקומית טורעאן.
 - תאריך הקמתה: י"ח בניסן תשי"ט (26 באפריל 1959);
 - תחום המועצה: גושי רישום קרקע וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל):
 - הגושים: 16604 עד 16607, 16612, 16624 עד 16629, 16631 עד 16639, 16641 עד 16643 — בשלמותם;
 - 16621 — פרט לחלקות 12, 56, 57 עד 59, 66, 67, 74, 75, 82, 83, 90, 91, 98, 99, 108, 109, 116, 117, 123, 124 עד 134;
 - 16622 — פרט לחלקות 2, 3, 6, 7, 10, 11, 14, 15, 47, 52, 53;
 - 16623 — פרט לחלקות 39, 40, 41 עד 73;
 - 16630 — פרט לחלקות 1 עד 4.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ז, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 389, תשי"ג, עמ' 1174; ק"ת 801, השי"ט, עמ' 1282; ק"ת 1353, תשכ"ג, עמ' 2489.

החלקות : 2 עד 7 וחלק מחלקה 10 (דרך) בגוש 16597 ;
 7 עד 19, 22 עד 27 בגוש 16603 ;
 1 עד 12 בגוש 16608 ;
 2 עד 5, 7 וחלק מחלקה 6 (דרך) בגוש 16610 ;
 3 עד 30 בגוש 16611 ;
 2 עד 20 בגוש 16613 ;
 1 עד 5, 7 עד 10, 13, 14, 16, 19, 20, 23, 24, 27, 28, 31, 32, 35, 36, 38 עד 41,
 114 בגוש 16620 ;
 1, 5, 6, 9, 10, 13, 14, 17 עד 20, 31 עד 58 בגוש 16644 ;
 השטח הבנוי של הכפר המותחם בגושים : 16632, 16634, 16636, 16637."

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (ב) (טורעאן, תיקון), תשכ"ד—1964".

השם

כ"ה בכסלו תשכ"ד (11 בדצמבר 1963)
 (חמ 8081)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לנוה-אפרים מונוסון בדבר ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וחוק הרשויות
 המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962² (להלן — החוק), מתקינה המועצה המקומית נוה-אפרים
 מונוסון חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —

הנדרות

"ביוב" — ביב ציבורי או ביב מאסף על כל מיתקניהם, למעט מכון טיהור ;

"מ"ר של בניה" — מ"ר של בניה לפי הבנוי למעשה ;

"המועצה" — המועצה המקומית נוה-אפרים מונוסון ;

"ראש המועצה" — לרבות מי שהוסמך על ידיו לענין חוק עזר זה ;

"היטל ביוב" — היטל המוטל לשם כיסוי הוצאות של התקנת ביוב או קנייתו כאמור בסעיף
 17 לחוק ;

"נכס" — בנין או קרקע בתחום המועצה, למעט רחוב.

2. בעל נכס שנמסרה לו הודעה כדיון על התקנתו או קנייתו של ביוב שישמש אותו נכס,
 חייב בהיטל ביוב בשיעורים שנקבעו בתוספת לכל שלב כאמור בסעיף 16 לחוק.

היטל ביוב

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

בניה נוספת	3. נוספה בניה לנכס אחרי מסירת הודעה כאמור בסעיף 16 לחוק, חייב בעליו בהיטל ביוב לכל מ"ר של בניה שנתווספה בשיעורים שנקבעו בתוספת.
חיבור ביב פרטי לביוב	4. (א) חיבור ביב פרטי לביוב לא ייעשה אלא על ידי ראש המועצה. (ב) בעל נכס או מחזיקו הרוצה בחיבור ביב פרטי שבנכסו לביוב, יגיש למהנדס המועצה בקשה בכתב ותכנית החיבור ואם היה הביב בתחומה של רשות מקומית אחרת, יצרף את הסכמת אותה הרשות המקומית לכך. (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס או מחזיקו לקופת המועצה אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.
איסור פגיעה בביוב	5. לא יפגע אדם, לא יזיק ולא יפגום ביוב השייך למועצה.
ענינים	6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
מסירת הודעות	7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים לפחות הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
השם	8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לניהול אפרים מונסון (ביוב)“, תשכ"ד—1964.
תוספת (סעיפים 2 ו-3)	
שיעור ההיטל בלירות	1. היטל הביוב
0.25	(א) ביב ציבורי — לכל מטר מרובע בשטח הקרקע, כולל קרקע שעליה עומד הבנין
6.50	(ב) ביב מאסף — לכל מטר מרובע של הבנין
50.—	2. אגרת חיבור ביב פרטי (סעיף 4 (ג))
א ק ר ס ין	נתאשר:
ראש המועצה המקומית נוה-אפרים מונסון	כ"א בחשוון תשכ"ד (8 בנובמבר 1963) (חמ 841906)
חיים משה שפירא שר הפנים	

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעתלית בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית עתלית חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
- „אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי־בקורת;
 - „חדר” — בכנין מגורים — חדר הרשום בלוח השומה; ובכנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע, או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;
 - „לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950² (להלן — צו (א));
 - „מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
 - „המועצה” — המועצה המקומית עתלית;
 - „המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
 - „מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה, וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;
 - „נכס” — בנין, קרקע תפוסה, אדמת בנין או אדמה חקלאית, כמשמעותם בסעיף 1 לצו (א);
 - „צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;
 - „צרכן” — מי שרשום בלוח השומה כמחזיק בנכס וכן מי שמחזיק ברשת פרטית, בכללה או במקצתה;
 - „רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס.

הגדרות

טפעלי מים

2. שמירת מפעלי המים בתחום המועצה והמים שבחם, הנהלתם והפיקוח עליהם וכן אספקת המים, הם בידי המועצה.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

חיבור למפעל מים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ח 1219, תשכ"ב, עמ' 280.
³ ע"ר 1936, חוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה הרשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש —

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, או

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו, בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים, או אביזר, או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

5. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם אישור הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים, ישלם, אם הוגדל גפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי חוספת הבניה או הבניה החדשה.

אגרת הנחת
צינורות

6. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנה, להחליפו או להסירו.

התקנת מדמים

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים הכוללת את הוצאות מד-המים והתקנתו בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) בעד השימוש במד-מים, בדיקתו השיגרתית אחת לשנתיים, תיקונו והחלפתו מחמת התבלות, ישלם הצרכן למועצה דמי שימוש בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ו) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-המים או לאבדנה, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מפקידי המועצה או מפועליה בשעת מילוי תפקידם.

(ז) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה, רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל. בעד בדיקת מד-המים כאמור, ישלם הצרכן למועצה אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת, זולת אם הבדיקה העלתה שמד-המים פגום.

7. (א) הותקן מד-מים, ישלם הצרכן למועצה בעד אספקת מים אגרת מים בשיעורים שנקבעו בתוספת, לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד-המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מד-המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה או לפי התצורות של התקור פה המקבילה בשנה הקודמת. כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד-המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד-המים רשם אותה בתוספת או בתפחתת ההפרש הנובע מאי-דיוקו.

(ד) לא הותקן מד-מים ישלם הצרכן למועצה בעד אספקת מים אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל, מיזמתו הוא, וחייב הוא לבקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת אגרת מד-המים, דמי השימוש ואגרת המים או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה, בין אותם צרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מאגרת מד-המים, דמי השימוש ואגרת המים או התשלום האחר המתאים ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמד-המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת מים, אגרת מד-מים, דמי שימוש במד-המים או דמי נזק עקב אבדן מד-המים או קלקולו, ולגבות

פקדונות

מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה כדמי שימוש או כדמי נזק כאמור.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש במועד שנקבע לשילום הארנונה הכללית לפי צו (א); אולם אם היתה אספקת מים לפי מד"מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן ההיתר לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן ההיתר.

(ג) האגרות או התשלומים האחרים שלא נקבע להם בסעיף זה מועד אחר לשילומם ישולמו תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

11. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור סכום ההוצאות

12. המועצה רשאית להפחית כל אגרה או תשלום אחר המגיעים לפי חוק עזר זה, או לוותר עליהם, מתוך התחשבות במצבו התמרי של החייב בהם, או אם החייב בהם הוא מוסד צדקה, דת, חינוך, תרבות, אמנות או ספורט.

13. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, וזהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד"מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה רשאי המנהל, כחום המישה ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחבורה למפעל מים בניגוד לסעיף 3, או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 18, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג) לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד"מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

14. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל גכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור או אביזרים או כיוצא בהם או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו ;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן ;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה ;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת מים לפי סעיף 13 או 14 ;
- (5) לבדוק אם קיימו הוראות חוק עזר זה ;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא יזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אוויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם להנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום ולא ירשה להכניס לתוכו בעל-חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום שיפוטה של המועצה.

(ח) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אביזר השייך למפעל המים.

(ט) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(י) לא יפתח אדם — פרט לעובד המועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיפים 13 או 14, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה מפני זיהום	19. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזהם אחר סמוך למפעל המים.
דרישת תיקונים	20. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן בסעיף זה — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה. (ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה. (ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה, כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.
מסירת מסמכים	21. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה, תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אדם מבני משפחתו הבוגרים או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגו במקום בולט על הנכס הנדון במסמך.
ענשים	22. העובר על הוראה מתוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה גמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו גמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.
השם	23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעתלית (אספקת מים), תשכ"ד—1964”.

אגרה כלירות	תוספת
	1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1)) : (א) בעד חיבור — לכל יחדת דיור 100.— לאדמה חקלאית 100.— לתעשייה, מסחר, מלאכה או למוסדות 240.—
30.—	(ב) בעד הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש
5.—	2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 4 (ב))
5.—	3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 4 (ה))
120.—	4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) : לנכס ששטחו עד דונם 120.— למעלה מדונם — לכל מ"ר נוסף —10 נוסף לזה לבנין — לכל מ"ר משטח הבנין בכל קומת 2.—

אגרה כלירות

	5.	אגרת מדמים (סעיף 6 (ד)) — לפי גודל מדמים:
60.—		עד ל"1
100.—		למעלה מ"1 עד 1½"
140.—		למעלה מ"1½ עד 2"
180.—		למעלה מ"2
	6.	דמי שימוש מדמים (סעיף 6 (ה)) — לחודש, לפי גודל מדמים:
—50		(א) עד 1"
1.—		(ב) למעלה מ"1 עד 1½"
1.50		(ג) למעלה מ"1½ עד 2"
1.70		(ד) למעלה מ"2
6.—	7.	אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6 (ז))
	8.	אגרת מים (סעיף 7) — לחודש
		(א) במקום שהותקן מדמים (סעיף 7 (א)):

האגרה המינימלית בכלירות	האגרה למ"ק באגרות
-------------------------------	----------------------

		(1) לשימוש ביתי —
1.20	12	ל-10 מ"ק ראשונים
	15	ל-10 מ"ק נוספים או חלק מהם
	20	לכל מ"ק מעל ל-20 מ"ק
		(2) לגינות מעובדות בחצר הבית — בהגבלה של 8
	7	מ"ק לחודש בחדשים אפריל — נובמבר, לכל 100
		מ"ר או חלק מהם
	15	לכל מ"ק נוסף על 8 מ"ק לחודש בחדשים אפר-
		ריל — נובמבר, לכל 100 מ"ר או חלק מהם
		(3) לשימוש חקלאי — עד 800 מ"ק לשנה לדונם —
	7	לכל מ"ק
	15	לכל מ"ק נוסף על 800 מ"ק לשנה לדונם

האגרה המינימלית בכלירות	האגרה למ"ק באגרות
-------------------------------	----------------------

		(4) לתעשייה, מסחר, מלאכה או בית עסק
2.—	12	ל-20 מ"ק ראשונים
	14	לכל מ"ק מעל ל-20 מ"ק
	50	(5) לבניה — לכל מ"ק

האגרה בלירות

2.50
1.—
5.—

(ב) במקום שלא הותקן בו מדמים (סעיף 7 (ד))

(1) לשימוש ביתי —

לחדר הראשון

לכל חדר נוסף

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 13 (ד)) —

פסח גרופר

ראש המועצה המקומית עתלית

נתאשר.

ד' בטבת תשכ"ד (20 בדצמבר 1963)

(המ 848104)

חיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעויות דפוס

בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (חוקי-הכרמל, תיקון), תשכ"ד—1963, שפורסם בקובץ התקנות, 1504, תשכ"ד, עמ' 156, ליד הישוב "כרם מהר"ל" במקום "חלקי הגושים 11354, 12042" צ"ל "חלקי הגושים 11354, 12024".

בתקנות בתי הדואר (החזרת תשלומים), שפורסמו בקובץ התקנות 1530, תשכ"ד, עמ' 566, בתקנה 2, במקום "ובין המבקשים" צ"ל "ובין שני המבקשים".

